

**Študentska organizacija Slovenije**

Dunajska 51

1000 Ljubljana

info@studentska-org.si



**Datum:** 3. oktober 2005

**Začetek skupščine:** 13.10

**Konec skupščine:** 13.55

## **Zapisnik 7. Skupščine Študentske organizacije Slovenije**

(potekala je v mali dvorani Državnega Zbora)

Priloga k zapisniku:

- Manifest slovenskih študentov

**Prisotni svetniki Sveta študentskih klubov:** Andrej Černigoj, Mitja Vranetič, Darjan Zlobec, Iztok Zupanc, Martina Senčar, Tilen Travnik, Mitja Klodič, Nina Doblekar, Mitja Žabota, Klemen Selan, Aleš Brodschweider, Matej Vončina, Luka Aucin, Robert Kruh, Darko Kranjc, Anja Kocman, Igor Kravanja, Igor Ranc, Pavel Kostadinovič, Mark Vuljevič, Matej Skočir, Tjaša Kržič, Klemen Srna, Bojan Kneževič, Matej Paštnik, Andreja Vidmajer, Peter Černuta, Matic Zupanc, Pavel Plačovšek.

**Prisotni poslanci ŠOU v Ljubljani:** Ivan Kranjec, Lidija Svenšek, Nina Prkič, Sašo Palčič, Tadej Muhič, Gaber Terseglav, Aleksandra Saša Lavrič, Jernej Buzeti, Uroš Cezebič, Jurij Helbl, Marko Lojak, Mitja Ran, Aleksander Legen, Aljaž Štrucelj, Miha Veršnjak, Ieva Lauraityte, Jože Špiljak, Dejan Kocijan, Blaž Kunšič, Nanča Čebren Lipovec, Vane Savinek, Anja Abramovič, Miša Fister, Ajda Pfifer, Branko Kralj, Urban Šrimpf, Luka Toljak, Irena Kozmos, Matija Simončič, David Božič, Peter Trček, Robert Novak, Miha Stele, Peter Cafuta, Marko Bernik.

**Prisotni poslanci ŠOUM:** Ivana Vinovrški, Primož Čuček, Robert Pritržnik, Vanja Jus, Peter Volf, Jurij Cvitanič, Andrej Prevolnik, Damir Rakela, Peter Cokan, Marko Soršak, Boštjan Eger, Valentina Tasič, Metka Resnik, Maja Ekart, Metka Obal, Nina Savinšek

**Prisotni poslanci ŠOUP:** Gregor Oražem, Biserka Manojlovič, Jakob Puhar, Peter Reberšek, Manuel Kalman, Boštjan Krapež.

## Ad 1)

M. Ulčar (Predsednik ŠOS) je navzoče pozdravil na 7. Skupščini ŠOS in povedal, da se bo obravnavala samo ena točka in sicer Položaj slovenskih študentov. Naznanil je govor predsednika Državnega zbora RS Franceta Cukjatija.

Predsednik Državnega zbora RS F. Cukjati je prisotne pozdravil in povedal, da jih pozdravlja z velikim spoštovanjem in sicer iz dveh razlogov, ker kot študentje vedo, da so med njimi bodoči pravniki, ekonomisti, kriminalisti, itd., torej ljudje, ki bodo krojili usodo v svojem okolju. Da bo to okolje enega delovnega mesta in tudi usoda države, ki jo bodo krojili. Bodočnost ni enkrat za vselej zabetonirana, enkrat za vselej določena, ampak se določa in usmerja vsak dan in vsak trenutek. Povedal je, da jih želi z vsem spoštovanjem pozdraviti tudi zato, ker so najvišje predstavniško telo študentov. Spoštovati njih pomeni spoštovati tiste, ki so jih izvolili na demokratičen način. Povedal je, da morajo volivci spoštovati tistega, ki so mu zaupali svoj glas. Prav tako pa je pomembno, da tisti, ki so bili izvoljeni, spoštujejo tiste, ki so jih volili. Spoštovati pa pomeni znati prisluhniti njihovim težavam in vzpostaviti nek človeški odnos. Prisotnim študentom je za konec zaželel uspešno delo.

M. Ulčar se je predsedniku Državnega zbora RS zahvalil za govor in mu podaril pregled študentskega organiziranja v Republiki Sloveniji.

Predsednik ŠOS je pred začetkom dnevnega reda preveril prisotnost entitet:

- Svet Študentskih klubov Slovenije: 33 prisotnih.
- Študentska organizacija Univerze v Ljubljani 35: prisotnih.
- Študentska organizacija Univerze v Mariboru 16: prisotnih.
- Študentska organizacija Univerze na Primorskem: 6 prisotnih.

Ugotovil je, da je 7. Skupščina ŠOS sklepčna.

Predsednik ŠOS je prisotne seznanil, da se bo na 7. Skupščini ŠOS obravnavala samo ena točka in sicer Položaj slovenskih študentov ter dodal, da se bo na koncu sprejemal manifest.

M. Ulčar je prisotne seznanil o tem, kako bo potekala točka dnevnega reda:

1. Govor Miha Ulčarja, Predsednika ŠOS,
2. Govor Boruta Čeha, člana Predsedstva ŠOU v Ljubljani,
3. Govor Janeza Tonklija, predsednika Sveta študentskih klubov in člana Predsedstva ŠOS,
4. Govor Sebastjana Kokla, predsednika ŠOUP in člana Predsedstva ŠOS,
5. Govor Zdenka Škrabana, predsednika ŠOUM in člana Predsedstva ŠOS.

## ***Govor Predsednika ŠOS Miha Ulčarja:***

Spoštovani poslanke in poslanci vseh treh univerzitetnih študentskih organizacij, svetnice in svetniki študentskih klubov, predstavniki Državnega zbora Republike Slovenije in medijev, ostala zainteresirana javnost!

Dovolite mi, da vas najprej lepo pozdravim. Danes smo se predstavniki študentov zbrali v hramu slovenske demokracije na zasedanju sedme Skupščine ŠOS, najvišjega predstavniškega telesa vseh slovenskih študentov. Simbolično smo za sejo izbrali začetek novega študijskega leta. Leta, ki je bolj kot kdaj prej negotovo za vse študentke in študente.

Po burni epizodi v maju, ko smo z Ministrstvom za finance dosegli kompromis o ukinitvi oderuške akontacije dohodnine, nas danes čakajo novi problemi. Kljub dogovorjenemu in podpisanemu sporazumu se ostalih naših pripomb pri spremembah Zakona o dohodnini ni upoštevalo. Toda to je le malenkost v primerjavi z drugimi potezami, ki so jih v zadnjem času povlekli nekateri ministri.

Prvi napad smo doživeli že ob rebalansu proračuna za letošnje leto. Vlada je ob rebalansu sredstva za štipendije zmanjšala za dobrih 48 milijonov.

Ministrstvo za delo, družino in socialne zadeve je pred poletjem v vladno proceduro vložilo predlog sprememb zakona o zaposlovanju in zavarovanju za primer brezposelnosti. Z njimi nepremišljeno, enostransko in radikalno posega v panogo študentskega dela. Panoga, ki do danes ostaja edini socialni korektiv, ki večini študentov omogoča, da ob vedno večjih stroških sploh lahko študirajo.

Z istim predlogom poskuša odvzeti študentskim klubom in organizacijam po vsej Sloveniji skoraj polovico sredstev za delovanje. Kar pomeni, da je ogrožena večina projektov in stalnih dejavnosti, ki jih študentje izvajamo. Pogosto celo tiste, ki bi jih morali financirati država, univerze ali lokalne skupnosti.

Panoga študentskega dela je s takim predlogom močno ogrožena, z njo pa tudi gradnja študentskih domov, saj bodo študentje preko svojega dela omogočili 45 odstotkov sredstev za gradnjo. Ministrstvo za visoko šolstvo, znanost in tehnologijo že podpisanega sporazuma, s katerim bi študentje pridobili lastninsko pravico in s tem soodločanje pri upravljanju študentskih domov, noče spoštovati.

Namesto tega v vladno proceduro vlaga zakonske spremembe, ki niso usklajene s partnerji v visokem šolstvu in ki lahko ogrozijo in v temelju razvrednotijo celoten proces bolonjske reforme v Sloveniji.

Kot da to ne bi bilo dovolj, je minister za delo, družino in socialne zadeve že večkrat neformalno napovedal, da se bodo na naslednjem razpisu za subvencioniranje študentske prehrane lahko prijavele samo še menze.

Kaj nam še ostane? Bo naslednji korak uvedba šolnin?

Študentska organizacija Slovenije je pri vseh teh problemih, ki sem jih naštel, oblikovala svoje predloge rešitev. Zagovarjamo namreč stališče, da mora vsak, ki predlogu nasprotuje, ponuditi alternativno, boljšo rešitev.

Predlagali smo svoj predlog Zakona o dohodnini, pripravili smo svoj predlog Zakona o zaposlovanju in zavarovanju za primer brezposelnosti. Predlagali smo amandmaje na Zakon o visokem šolstvu ter Zakon o strokovnih in znanstvenih naslovih. Sestavili smo predlog prvega sistemskega Zakona o štipendiranju.

Verjamemo da so naši predlogi boljši od tistih, ki so jih pripravila ustrezna ministrstva. Predvsem pa niso sestavljeni tako, da bi dodatno slabšali študijski ali socialno-ekonomski standard študentov.

Besedilo, ki ga danes obravnavamo, Manifest slovenskih študentov, ima simbolni pomen. Prvič v samostojni Sloveniji se bomo študentje opredelili do položaja, v katerem se nahajamo. Z njim bomo tudi slovesno oznanili novo študijsko leto. Nekateri bodo to razumeli kot še eno zborovanje, ki ne bo ničesar spremenilo. Drugi bodo v manifestu prepoznali prvi bojni krik.

Naj na tem mestu dodam, da nismo mi tisti, ki bi si želeli zaostrovati razmere. Verjamemo v to, da se skozi strpen in odkrit dialog med vsemi vpletenimi partnerji lahko poiščejo najboljše rešitve za vsa področja študentske problematike.

Danes smo se tukaj zbrali, da obravnavamo položaj slovenskih študentov. Naša naloga in odgovornost do študentov, ki jih predstavljamo, je, da se z vsemi temi problemi soočimo odgovorno. Naša naloga je, da prepričamo državo, naj začne aktivno vlagati v študente, ki s svojo bodočo izobrazbo predstavljamo nosilce razvoja in s tem tudi napredka. In naša naloga je tudi, da, če nam to ne uspe, uporabimo vsa legitimna sredstva, ki so nam na voljo, da ohranimo nivo naših osnovnih pravic, da jih zapustimo naslednjim generacijam študentov, ki še pridejo za nami.

Čas je, da strnemo vrste in povemo, da nam ni vseeno za prihodnost slovenskih študentov.

### ***Govor Boruta Čeha, člana Predsedstva ŠOU v Ljubljani***

Spoštovani poslanci študentskih zborov ŠOU v Ljubljani, Mariboru in na Primorskem ter svetniki študentskih klubov.

Tale govor bi začel s trenutno situacijo v državi. Spremembe, ki se nam obetajo, niso rožnate za nobenega od nas. Za nobenega študenta.

Zadnje poteze države nakazujejo željo po ukinitvi avtonomnega organiziranja študentov v Sloveniji.

Pri tem se soočamo še z vrsto drugih problemov, predvsem na študijskem področju. To obdobje je za zdravo in uspešno implementacijo bolonjskega procesa ključnega pomena. Tu

moramo študentje prevzeti iniciativo in vedno znova opozarjati, državo, univerze ter civilno družbo na dobre in slabe strani implementacije tega zgodovinsko pomembnega procesa.

Študentje se moramo zavzemati za:

- sodelovanje pri definiciji poslanstva univerz v Sloveniji,
- sooblikovanje strategije razvoja univerz ter visokega šolstva v Sloveniji in
- za svoj aktivni prispevek k uresničevanju sodobne mednarodno uveljavljene univerze.

### 1. Mobilnost

Najbrž ni potrebno posebej poudarjati, kaj h kakovosti izobraževanja prispeva mobilnost študentov. Pomembna pa seveda ni le mobilnost študentov, temveč mednarodne izkušnje vseh članov univerzitetne skupnosti:

- učiteljev,
- študentov in
- raziskovalcev.

Da bi omogočili nemoteno gibanje študentov, učiteljev in raziskovalcev je potrebno odstraniti ovire za prihod študentov v Ljubljano in ovire za odhod domačih študentov na tuje univerze. Potrebno je narediti več za privlačnost visokega šolstva, potrebno je narediti več za privlačnost univerz v Sloveniji. Tu bi morala država v sodelovanju z univerzami sooblikovati in podpreti strategijo mobilnosti študentov v Sloveniji.

### 2. Priznavanje izobraževanja

Evropa s svojimi nacionalnimi in geografskimi razdelitvami kar sama pogojuje šolanje študentov na različnih univerzah in v različnih državah. Kandidatu, ki je zaključil neko stopnjo študija na javno priznani instituciji v tujini, je potrebno zagotoviti nadaljevanje študija na naslednji stopnji na univerzah v Sloveniji brez nepotrebnih ovir in predpisovanja dodatnih obveznosti. Tu s strani univerz in države ni bilo storjenega dovolj.

Potrebno je poudariti in prispevati k sprejetju dejstva, da *nostrifikacije ni več*. Nostrifikacija je le še del zgodovine. Izobraževanje se sedaj priznava in ne izenačuje z domačimi diplomami, zato je potrebna večja stopnja zaupanja med univerzami in spoštovanje raznolikosti programov, pri katerih igramo ključno vlogo tudi študentje.

Zavzemati se moramo za poenoteno priznavanje na vseh fakultetah, saj bi to pomenilo lažjo prehodnost naših študentov na tuje univerze ter olajšanje pogojev za študij tujih študentov pri nas

### 3. Meduniverzitetno sodelovanje

Meduniverzitetno sodelovanje je pogoj za priznavanje izobraževanja, povečanje mobilnosti ter priznavanje prilog k diplomam iz tujine.

Študentje se moramo še posebej zavzemati za enotno in odločnejšo strategijo univerz in države v smislu sodelovanja z drugimi univerzami po Evropi. Skupni programi so krona dobrega programskega sodelovanja med univerzami. Naprednejše fakultete so že krenile po

poti vzpostavljanja skupnih programov s partnerskimi univerzami v tujini. Toda to je premalo. Vse univerze potrebujejo strategijo sodelovanja med univerzami, država pa mora takšna prizadevanja ustrezno nagraditi.

Posebno pozornost je potrebno nameniti sodelovanju z državami in univerzami jugovzhodne Evrope, saj podobne pretekle izkušnje in iz njih izhajajoči izzivi za prihodnost predstavljajo logično podlago in interes za sodelovanje. Na tem področju je bilo narejeno odločno premalo, tako s strani univerz kot države. Slovenija ima v teh državah strateški gospodarski interes, zato bi si morala na ravni države in univerze prizadevati za čim boljše odnose, pogoje in sodelovanje z državami v regiji. Tu se moramo študentje povezati skupaj z univerzami in zahtevati od vlad držav, da vzpostavijo meddržavne sporazume, ki bodo omogočali uravnoteženo mobilnost brez administrativnih, akademskih ali socialnih ovir.

#### 4. Visoko šolstvo

Tudi na področju visokega šolstva smo se študentje srečali z velikimi težavami. Trenutno nam največji problem predstavlja sprejem Zakona o strokovnih in znanstvenih naslovih ter vzporedno s tem še spremembe Zakona o visokem šolstvu.

Ostro nasprotujemo postopkom priprave obeh besedil, ki ni vključil vseh partnerjev v visokošolskem procesu. Spremembe Zakona o visokem šolstvu niso bile obravnavane na delovni skupini v okviru ministrstva, niti na Svetu Republike Slovenije za visoko šolstvo. Ne vemo, kdo je predlog pripravil in zakaj v pripravo niso želeli vključiti ostalih partnerjev v visokošolskem procesu. Študentje smo kljub temu pošiljali svoje amandmaje in skozi celoten proces nismo vedeli, kaj se je z njimi dogajalo.

V predlogih se preko argumenta enakovrednosti vzpostavlja vzporednico z neustreznimi, zastarelimi, dolgimi in togimi programi prve stopnje, ki ne ustrezajo potrebam družbe.

Moč je torej zaznati spogledovanje s starim visokošolskim sistemom, ki po našem mnenju ne ustreza sodobnim družbenim okoliščinam in razvojnim izzivom.

Povratak v staro razumevanje visokošolskega izobraževanja, kot ga predlaga Ministrstvo za visoko šolstvo, znanost in tehnologijo, preprečuje smiseln proces prenove dosedanjih programov, njihovo racionalizacijo, odstranjevanje zastarelih in neuporabnih znanj, vsebinsko prenovo in prenovo učnih metod. Poleg tega bi s sprejetjem takšnih določil ovirali tiste visokošolske institucije, ki so na poti prenove že ubrale odločilne korake.

Skrbi nas tudi priprava Nacionalnega programa za visoko šolstvo, ki mora biti sprejet do konca leta 2005. Prepričani smo, da besedilo že nastaja, saj je do konca leta ostalo le še slabe tri mesece. Večkrat smo izrazili željo in nujnost, da v procesu nastajanja sodelujemo tudi študentje in ostali partnerji. Vendar odgovora o poteku nastajanja besedila in o možnosti našega sodelovanja še vedno nismo dobili.

To zagotovo ni odgovorno kreiranje slovenskega visokošolskega prostora v tako imenovanem »evropskem duhu«!

Nenazadnje nas zanima tudi, kaj se dogaja z vzpostavljanjem javne agencije za kakovost visokega šolstva. Tudi ta bi morala nastati do konca tega leta. Študentje smo se več kot dva meseca borili, da smo sploh lahko imenovali svojega predstavnika v tako imenovano delovno skupino za vzpostavitev agencije na dotičnem ministrstvu. Ironično – skupina se doslej seveda ni sestala in tudi tukaj ne moremo izvedeti, kaj se s procesom vzpostavitve dogaja. Slovenija se na tak način ne more in ne bo niti približala kakovostnemu visokemu šolstvu! To pričajo tudi podatki, da nas nekatere od t.i. pridruženih članic na tem področju že močno prehitujejo.

Takšen odnos Ministrstva za visoko šolstvo, znanost in tehnologijo ter nenazadnje tudi države, ni evropski, ni demokratičen, in ni zgleden.

Ta ne obeta dobre reforme in po našem mnenju kaže na izrazito slabšanje visokega šolstva. In končno,...

Danes smo tukaj predstavniki vseh organiziranih študentskih entitet v Sloveniji.

Na nas je, da se zavzemamo za lepši, kvalitetnejši in svetlejši jutri vseh študentov v Sloveniji.

Na nas je, da sodelujemo pri oblikovanju prihodnosti študentov.

Na nas je, da sooblikujemo visokošolski prostor v Sloveniji.

Zato se moramo, kljub omenjenim preprekam, nepravilnostim in enostranskim potezam skupaj boriti in postaviti za sodobno, mednarodno in kvalitetno visoko šolstvo v Sloveniji.

Za to bomo uporabili vsa legitimna sredstva, če pa bo potrebno, bomo odšli tudi na ulice in dokazali da smo tudi v Sloveniji študentje gibalov novih idej, reform in pobud.

### ***Govor Janeza Tonkli, Predsednika Sveta študentskih klubov, člana Predsedstva ŠOS***

Danes smo se zbrali, da jasno povemo in se zoperstavimo škodljivim spremembam našega študentskega in visokošolskega prostora, ki jih načrtuje država.

Pred letom dni smo pred parlamentarnimi volitvami poslušali visokoleteče zgodbe o družbi znanja, o ključni vlogi znanja za razvoj naše mlade države, o brezpogojno brezplačnem dostopu do visokega šolstva. Kaj lahko danes ugotovimo? Šlo je le za prazne besede in predvolilne puhlice. Vse se razvija v smer, ko bo študent postal kupec na eni od desetih zasebnih slovenskih univerz. Ostro zavračamo tak način razvoja visokega šolstva in enačenje študenta s kupcem ter organizacijo trga univerz, ki ne bo služil akumulaciji znanja, ampak akumulaciji dobičkov zasebnikov, ki bodo služili na račun študentov.

V celotnem sklopu reform in sprememb, in kar je za našo Slovenijo izrednega pomena – razvoja, ključno vlogo pri tem poleg študentskih organizacij univerz odigramo študentski lokalni klubi. Vsako leto se naredi ogromno pomembnih projektov za študente in dijake,

kakor tudi za samo lokalno skupnost. Študentski klubi smo sistem, ki s svojim delovanjem krpa luknje na vseh področjih, za katere bi morala skrbeti država in lokalne skupnosti.

Študentske organizacije smo trn v peti na poti elitizaciji znanja, ki bo plačljivo in dosegljivo skozi zasebne fakultete. Priznamo, imamo tudi svoje težave, vendar jih vztrajno rešujemo in iz dneva v dan delujemo bolje. Danes državi jasno sporočamo, da bomo trda in visoka ovira na poti uveljavitve socialne elitizacije visokega šolstva in drugih socialnih korektorjev.

Naš boj za javno in dostopno visoko šolstvo je tudi boj za kritično družbo, boj proti njeni elitizaciji, boj za enake možnosti vseh socialnih slojev. Morda smo v teh zadnjih letih pozabili na našo temeljno generacijsko dolžnost, pozabili na to, da smo ogledalo družbe. Prepričan sem, da je danes dan, ko moramo glasno povzdigniti glava ne le za interese povezane z visokim šolstvom in našim organiziranjem, ampak jasno povedati, kaj nam v tej državi ni všeč in kako si predstavljamo njeno prihodnost.

Verjamemo, da se z enotnim nastopom vseh slovenskih študentov ne bomo uklonili interesom sedanje politične elite in izborili boljši jutri za slovensko visoko šolstvo.

### ***Govor Sebastjana Kokla, Predsednika ŠOUP, člana Predsedstva ŠOS***

Država nam ravno te dni hoče povedati, da smo študentje pač ena izmed družbenih skupin, ki zahteva preveč. Politični veljaki nam očitajo, da smo študentje še edini v tej državi, ki smo imuni na vse njihove politične projekte, ki naj bi to državo popeljali na pot blaginje in gospodarske rasti. Vprašajmo se, ali je temu res tako, ali je res več kot dvesto tisoč študentov in dijakov nepomembna družbena skupina, s katero se državi niti ne da pogovarjati? Še več, ali ni ravno to populacija, ki bo v prihodnje garancija za družbeni napredek, razvoj in sploh obstoj slovenske nacije v evropskem prostoru. To, da smo na nek način država v državi, z neodvisnim financiranjem, je v tem trenutku edina garancija, da ne podležemo političnim ambicijam in projektom, ki v glavnem vodijo k enemu cilju – zagotoviti si moč brez prave in močne opozicije in brez glasnih skupin, ki bi lahko ogrozile njihovo blaginjo v državniških foteljih. Skratka, aktualna politična oblast potrebuje ubogljivo volilno telo, ki brez vprašanj in odpora podpira njihovo bolj ali manj uspešno capljanje za velikim bratom iz Evrope. Študentje in nasploh mladi na noben način ne smemo na to pristati. Ne smemo si dovoliti, da nas država obravnava kot nepomemben člen. Izboriti si moramo, da nas bodo obravnavali kot partnerje pri vseh pomembnih projektih. Seveda pa to pomeni odgovornost, od vseh nas terja tudi veliko angažiranost, da lahko sledimo vsemu temu, kar se dogaja na področjih, ki zadevajo študente in nasploh mlade. Ravno zaradi tega je zelo pomembno, da imamo v svojih vrstah veliko angažiranih in aktivnih študentov, ki s svojimi sposobnostmi pripomorejo, da smo kompetentni sogovorniki z univerzo, lokalnimi skupnostmi in državo. Zatorej, spoštovane študentke in študenti, veselim se danes tega



pogleda tukaj v dvorani, ko lahko na nek način resnično sporočimo jasno državi, da smo tokrat še bolj enotni kot smo bili doslej, da smo tokrat še bolj prepričani, da imamo prav, in da tokrat resnično menimo, da je skrajni čas, da država spozna v študentih tistega sogovornika, ki lahko pripomore k boljšemu razvoju univerzitetnega in nasploh študentskega življenja, ne pa kot tistega, ki samo zahteva in ne daje nič nazaj. Menimo, da smo študentje resnično lahko tisti, ki veliko pripomoremo k temu, da ne samo, da bo študentom, ampak tudi univerzam, boljše in lažje, da se bodo lažje kosale v evropskem visokošolskem prostoru in da bodo na ta način postale bolj konkurenčne in uspešne, zato vas vse skupaj vabim in vas prosim, da se v tem trenutku in v trenutkih, ko bomo obravnavali manifest slovenskih študentov, resnično poglobimo v vsebino in na ta način sporočimo jasno, zakaj smo tukaj.

***Govor Zdenka Škrabana, Predsednika ŠOUM, člana Predsedstva ŠOS***

Začetek novega študijskega leta je za mnoge študente, predvsem študente prvih letnikov, začetek novega življenjskega obdobja. Od letošnjega začetka oziroma od začetka novega življenjskega obdobja za njih bo odvisno življenjsko obdobje vseh bodočih generacij študentk in študentov. Slovenija se je znašla v času temeljitih reform, lanskoletni vstop v Evropsko unijo, zamenjava oblasti na zadnjih državnozborskih volitvah in še kar nekaj faktorjev je, ki so vplivali na to, da je danes potrebno reformirati naše visoko šolstvo in ki so vplivali na to, da se vsi dobro zavedamo, da je potrebno urediti stabilne razmere, v katerih bomo lahko študentje res študirali in v katerih bomo lahko tudi v čim krajšem času končali s študijem, ne da bi morali najprej za to delati, šele nato pa lahko študirali. Prednost slovenske države, ki je po mnenju mnogih mlada deset let, je po mojem mnenju, da ima deset let staro študentsko organiziranje in krona tega študentskega organiziranja smo mi, in v tem trenutku smo mi postavljeni pred veliko odgovornost, da tem, ki bodo prihajali za nami, zagotovimo kvalitetno šolstvo, da jim zagotovimo stabilen socialni položaj in da s tem omogočimo nadaljnji razvoj slovenske družbe, ki mora biti družba, temelječa na znanju in zato v tem trenutku, ko je odprto vprašanje reforme visokega šolstva, smer implementacije bolonjskih procesov, ko je odprto vprašanje študentskega dela, vprašanje štipendiranja, ki mora biti in je najpomembnejši steber v zagotavljanju študentske socialne varnosti, ko je odprto vprašanje dohodninske obravnave študentov, ko je odprto vprašanje gradnje študentskih domov, moramo študentje pokazati, da smo sposobni in odgovorni akterji pri ustvarjanju slovenske družbe kot družbe, temelječe na znanju in da je tudi naša naloga, da se Slovenija kot nova članica Evropske unije, postavi ob bok velikim. Zato vas vse pozivam, da z začetkom tega, novega študijskega leta, vsi skupaj storimo prvi korak k našemu skupnemu cilju, to pa je, da generacijam, ki bodo prihajale za nami, omogočimo to, da se bodo ravno tako kot se danes vsi študentje, ki prihajajo v velikem številu na naše univerze in se veseli vozijo v univerzitetna

središča z vseh krajev po državi, da ne bodo študirali samo ljubljanski in mariborski študentje, ampak vsi, ki bodo za to sposobni, da bodo študirali v stabilnem socialnem okolju in da bodo, ko bodo diplomirali, s svojo diplomom dobili zaposlitev, tako v Sloveniji kot kjerkoli v Evropi. Naša diploma mora biti kvalitetna in naše znanje mednarodno primerljivo, hkrati pa ne sme biti v Sloveniji socialni položaj tistih, ki bi delal selekcijo med mladimi, ki bodo študirali in mladimi, ki ne bodo študirali in to mora biti pripravljeno za vsakega posameznika in vi ste danes tu oziroma mi vsi, ki smo danes tu, smo pripravljeni storiti ogromno, ne samo, da bodo študirali, ampak da bodo lahko študirali vsi tisti, ki bodo prišli za nami, zato s potrditvijo manifesta slovenskih študentov naredimo prvi korak k temu, da bomo lahko Sloveniji povedali, da smo družba, temelječa na znanju, in tako kot vsak zaključen cilj poda roko novemu cilju in tako kot smo pri dohodnini pokazali, da znamo biti enotni, da znamo poskrbeti za socialni položaj slovenskih študentov, če je to potrebno, dokažimo to še enkrat, dokažimo to zdaj, danes, s prvim korakom in dokažimo v dneh oz. mesecih, ki so pred nami, da si zaslužimo ime, da smo najvišji organ Študentske organizacije Slovenije in da je tudi naloga te skupščine oz. da je cilj vseh nas, da bo slovenska družba temelječa na znanju.

M. Ulčar je povedal, da so prisotni dobili manifest slovenskih študentov kot gradivo za Skupščino ŠOS in dodal, da bodo z njim opozorili državo na problematiko, s katero se trenutno srečujemo. Povedal je, da bo glasovanje enotno, saj se bo na ta način državi in javnosti pokazalo, da smo študentje res enotni. Pozval je tajnike posameznih entitet, da so stopili pred svoje poslance in ob glasovanju prešteli glasove za svoje entitete.

**SKLEP 1:**

»Skupščina ŠOS sprejema besedilo Manifesta slovenskih študentov.«

Glasovanje:

Svet ŠOLS	ZA	PROTI	VZDRŽANO
	33	0	0

ŠOU v Ljubljani	ZA	PROTI	VZDRŽANO
	33	0	2

ŠOUM	ZA	PROTI	VZDRŽANO
	16	0	0

ŠOUP	ZA	PROTI	VZDRŽANO
	6	0	0

Sklep je bil sprejet.

M. Ulčar je povedal, da je sklep sprejet in s tem tudi besedilo Manifesta slovenskih študentov.

Predsednik ŠOS je prisotnim na Skupščini ŠOS povedal, da imamo časovno stisko ter da se zahvaljuje vsem za udeležbo, in prisotnim zaželel uspešno študijsko leto ter dodal, da upa, da bi nam vsem skupaj uspelo izboljšati položaj študentov, ki jih predstavljamo.

Zapisnik je pisala:

Suzana Kundija *Suzana Kundija*  
Sekretarka Predsedstva ŠOS

Zapisnik potrjuje:

Miha Ulčar  
Predsednik  
Študentske organizacije Slovenije

